

Ryszard Wołągiewicz

Golina, pow. Stargard. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 5, 133

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Grób Nr 2, jamowy, poważnie zniszczony. W wypełnisku wkopu grobowego odkryte grzebięń kościelny.

Grób Nr 3. Zarys jamy grobowej owalny, o wymiarach 0,85 x 0,50 m wystąpił na głębokości 0,2 m. W profilu zarys nieregularny, głębokość 0,35 m. W warstwie ciemnej ziemi przemieszanej z piaskiem i kośćmi ludzkimi oraz węglami drzewnymi odkryte fibulę żelazną osowatą z drucianym kabląkiem, fibulę żelazną z grzebykiem na kabląk, żelazny kluczek z okuciem zamka i 3 gwóźdźe z płaskimi główkami oraz fragment okucia żelaznego i fragmenty noża. Nie znaleziono ceramiki. Odkryte groby datowane są na późny okres rzymski, fasę C_{1A}.

Badania będą kontynuowane.

GOLINA, pow. Stargard
Stanowisko 1

Muzeum Narodowe w Szczecinie

Badania prowadził mgr Ryszard Woźniakiewicz. Finansowało Muzeum Narodowe w Szczecinie. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko z okresu lateńskiego i rzymskiego.

Stanowisko znajduje się we wschodnim końcu wsi. Około 1930 r. odkryte tu grób popielnicowy z bransoletą bredawkowatą z okresu lateńskiego i zniszczoną popielnicą zdobioną meandrem z okresu wczesnorzymskiego.

Rawy świadczące usytuowane na osi północ-południe i wschód-zachód ujawniły dużą ilość konstrukcji kamiennych w formie "bruków" i pustych wewnątrz obwarowań kamiennych. Jeden z owych "bruków" został fragmentarycznie odsłonięty na przestrzeni 2 arów. Okazuje się, że w istocie jest to konstrukcja kamienna o dennowanej średnicy około 25 m, posiadająca dwa wieńce, z których zewnętrzny jest sbudowany z głazów narzutowych, wewnętrzny zaś z pasem polnych kamieni. Po wewnętrznej stronie owych wieńców należą dalsze kamienie, w tym także zwarte skupiska kamieni w kształcie obwarowania.

Wśród kamieni znalazły się nieliczne szlaki naczyn z okresu lateńskiego i rzymskiego. W obecnym stanie badań, z dwóch nasuwających się możliwości, obiekt ten można uznać zarówno za sypułkarnię, jak i kultowy, każda jest prawdopodobna. Na Pomorszu Zachodnim dotychczas pochówki w kręgach kamiennych nie były znane.

Prace będą kontynuowane.